

zajišťovací směnečný platební příkaz v platnosti, vzav mimo jiné za prokázáno, že směnka v den splatnosti nebyla blankosměnkou, zejména, že byla podepsána i žalobcem (jako jejím vydatelem). O d v o l a c í s o u d změnil napadený rozsudek a směnečný zajišťovací příkaz zrušil. Z d ů v o d ů odvolacího soudu: Odvolací soud má za zjištěno, že směnka žalobcem nebyla podepsána. Nebyla tudíž směnka v den dospělosti řádně podle směnečného zákona vyplněna, byla blankosměnkou, a není tu předpokladu k žádosti, aby dlužná částka podle § 74 směn. zák. byla složena k soudu, nehledíc ani k tomu, že amortizační řízení dosud ani není pravoplatně zavedeno, neboť proti zavedení amortizačního řízení byl žalovaným podán dovolací rekurs, který dosud není vyřízen. Vzhledem k tomu, že v souzeném případě jde o blankosměnku, a tudíž zajišťovací směnečný příkaz podle § 74 směn. zák. není odůvodněn, bylo odvolání vyhověno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Zákonným předpokladem předpisu § 74 směn. zák. je, aby směnka vyhovovala předpisům § 3, pokud se týče § 104 směn. zák., tedy, by šlo o skutečnou směnku, nikoliv o blankosměnku. Bylo-li však odvolacím soudem zjištěno, že blanket směnečný, podepsaný žalovanými, nebyl žalobcem jako výstavcem směnky podepsán, takže tu scházela podstatná náležitost platné směnky (§ 3 čís. 5 směn. zák.) a nebyla tedy směnka v době dospělosti podle zákona vyplněna a zůstala jen blankosměnkou, nebyly splněny zákonné předpoklady § 74 směn. zák., za nichž lze žádati složení směnečné částky k soudu. Poukaz dovolatelův na rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 5923 sb. n. s. je nepřipadný pro odlišnost skutkového děje od případu souzeného, ve kterémž dovolatel nepoužil práva doplnit směnku všemi podstatnými náležitostmi, nutného k uskutečnění směnečného závazku žalovaných.

Čís. 14101.

Jde-li o zařízení úředně schválené, nepřipouští se negatorní žaloba sousedova, nýbrž lze požadovati jen náhradu způsobené škody (§ 364 a) obč. zák.), to i tehdy, nevyhověl-li podnikatel podmínkám, za nichž mu byl správními úřady provoz povolen.

Pro nedodržení těchto podmínek lze hledati odpomoc u administrativních úřadů.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv II 141/33.)

Žalobci žádali, by žalovaní byli uznáni povinnými uznati, že užíváním cirkulárky a dvou benzinových motorů, jimiž se působí velký hřmot a zápach, vsahují neoprávněně do vlastnické sféry žalobců a že jsou proto povinni buď upustiti od užívání těchto strojů nebo užívati cirkulárky toliko za podmínek stanovených rozhodnutím zemské správy politické v B. P r v ý s o u d žalobnímu žádání vyhověl, o d v o l a c í s o u d vyhověv odvolání žalovaných žalobu zamítl z těchto d ů v o d ů: Žalovaní obdrželi od správního úřadu povolení k užívání cirkulárky, byť

i za jistých v žalobní prosbě blíže neuvedených podmínek. Nabyli tedy žalovaní práva k užívání cirkulárky za splnění uložených jim podmínek. Toto právo nemůže jim vzít soud a proto nesmí vydati absolutní zákaz užívání cirkulárky. Jinak by zde byla dvě rozhodnutí, jedno správní povolující užívání cirkulárky za jistých podmínek, druhé soudní, vyslovující absolutní zákaz užívání cirkulárky, což by byl stav nemožný. Rovněž nemůže soud vysloviti absolutní zákaz užívání benzinových motorů. Nespátřujíť žalobci podle znění žalobních údajů pod odstavcem V. imisi žalovaných v užívání benzinových motorů v ú b e c, nýbrž v takovém jejich užívání, že vzniká hřmot a zápach do vlastnické oblasti žalobců, což zaviněno jest postavením benzinových motorů volně v přírodě a v blízkosti hranic pozemků žalobců. Vzhledem k žalobním údajům mohli by se žalobci domáhati soudního zákazu takového užívání, kterým se zasahuje do právní oblasti žalobců, vydání absolutního soudního zákazu se však domáhati nemohou; připouštějí sami, že správní úřady povolily žalovaným, aby užívaly benzinových motorů za podmínky, že motory budou umístěny ve zděné budově a že dveře budou při práci zavřeny. Kdyby tedy vydal soud absolutní zákaz užívání benzinových motorů, ocítl by se v rozporu se správními úřady.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Jde o zařízení úředně schválené a v takovém případě se nepřipouští negatorní žaloba sousedova, nýbrž lze požadovati pouze náhradu způsobené škody (§ 364 a) obč. zák.). Ani okolnost, že žalovaní nevyhověli podmínkám určeným ve výnosu zem. správy politické v B. ze dne 10. září 1928 čís. 79357/V nedává žalobcům práva k žalobě negatorní, nýbrž mohou proti tomu hledati odpomoc u příslušných administrativních úřadů.

Čís. 14102.

Nejde-li o rozhodnutí o útratách sporu jako takových podle § 114 odst. 2 konk. ř., nýbrž o rozhodnutí o pořadí útratové pohledávky podle §§ 112 a 113 odst. 1 a 114 odst. 1 konk. ř., nelze použití ustanovení § 528 c. ř. s. o nepřipustnosti rekursu proti rozhodnutí druhé stolice v otázce útrat.

Věřitel podstaty se může vzdáti přednostního pořadí a spokojiti se s pořadím konkursních pohledávek.

Přihlášením podle § 104 konk. ř. nelze uplatniti s účinky a s následky § 112 odst. 1 posl. věta a § 108 odst. 1 konk. ř. pohledávku, která do vyhlášení konkursu ještě nevznikla.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv II 175/33.)

Žalobkyně, jež podala na manžele R. L. a H. L. žalobu na náhradu škody, přihlásila v konkursním řízení pozůstalosti po zatím zemřelé H. L. dne 23. ledna 1932 svoji pohledávku v obmezené výši 4.315 Kč